

உ

புரீ சந்திரமௌளீச்வராய நம:

வேத தர்மசாஸ்திர பரிபாலன ஸபை,
கும்பகோணம்.

ப்ரசரம் 49.

த்விஜர்களுக்கு ஸம்ஸ்காரங்கள்

ப்ராம்ஹணர்களுக்கு அவரவர் ஸுத்திரத்தில் சொல்லியபடி 40 ஸம்ஸ்காரங்களுக்கு அதிகமாயுண்டு. அவைகளில் உபநயனம் வரையுள்ள ஸம்ஸ்காரங்கள் மெத்த அவச்யம். அதற்கு மேற்பட்டவைகளைச் செய்தால் விசேஷமே.

நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்களாவன:- ஸ்மார்த்த கர்மங்கள் 14, ச்ரௌத கர்மங்கள் 26.

ஸ்மார்த்த கர்மங்களானவை:-

1. கர்ப்பாதானம்.
2. பும்ஸவனம்.
3. ஸீமந்தம்.
4. ஜாதகர்மம்.
5. நாமகரணம்.
6. அன்னப்ராசனம்.
7. சௌளம்.
8. உபநயனம்.
9. ப்ராஜாபத்யம்.
10. ஸௌம்யம்.
11. ஆக்னேயம்.
12. வைச்வ தேவம்.
13. ஸ்நானம்.
14. விவாஹம்.

ச்ரௌத கர்மங்களாவன:- ஐந்து தேவக்கும், ஏழு பாகயக்கும், ஏழு ஹவிர்யக்கும், ஏழு ஸோமஸம்ஸ்தை.

தேவயக்ஞங்களாவன:- 1. தேவக்கும். 2. பித்ருக்கும். 3. பூதயக்கும்.

4. மனுஷ்யயக்கும். 5. ப்ரம்ஹயக்கும்.

யாகயக்ஞங்களாவன:- 1. அஷ்டகை. 2. ஸ்தாலீபாகம். 3. மாஸிச்ராத்தம்.

4. ச்ராவணீ. 5. ஆக்ரஹாயணீ. 6. சைத்ரீ. 7. ஆச்வயுஜீ.

ஹவிர்யக்ஞங்களாவன:- 1. அக்ன்யாதானம், 2. அக்னி ஹோத்ரம்,

3. தர்சபூர்ணமாஸம். 4. ஆக்ரயணம், 5. சாதூர்மாஸ்யம், 6. நிரூடப்சுபந்தம், 7. ஸௌத்ராமணி.

ஸோமஸம்ஸ்தைகளாவன:- 1. அக்னிஷ்டோமம், 2. அத்யக்னிஷ்டோமம்,

3. உக்த்யம், 4. ஷோடசீ, 5. வாஜபேயம், 6. அதிராத்ரம், 7. அப்தோர்யாம

(1) கர்ப்பாதானம்:- ருதுவான தினம் முதல் 16 தினம் வரை ருது காலம். முதல் நாலு தினம் போக பாக்கி 12 நாட்களில் நிஷித்த திதி, வார, நக்ஷத்ரத்தை நீக்கி கர்ப்பாதானம் செய்யவேண்டும்

(2) பும்ஸவனம்:- ஸ்த்ரீகளின் கர்ப்பம் நன்றாய்த் தெரியும்போது, அதாவது 3 அல்லது 4வது மாதத்தில், புஷ்ய நக்ஷத்ரத்தில் பும்ஸவனம் செய்ய வேண்டியது. புருஷப் பிரஜையை அபேக்ஷிப்பவன் அவச்யம் ஒவ்வொரு கர்ப்பத்திலும் பும்ஸவனம் செய்ய வேண்டும்.

(3) ஸீமந்தம்:- கர்ப்பத்தின் 4, 6, 8வது மாதத்தில் ஸீமந்தம் செய்ய வேண்டும். இந்த ஸம்ஸ்காரம் ஸ்த்ரீக்கும் சிசுவுக்கும் சுத்தியைக் கொடுப்பதால் அவச்யம் செய்ய வேண்டியது.

(4) ஜாதகர்மம்:- ஒருவனுக்கு சிசு பிறந்தால் உடனே ஸ்நானம் செய்து தானம் முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டும்.

(5) காது குத்துதல்:- தாயின் மடியில் ஏற இறங்கத் திறமை வந்தபோது காது குத்த வேண்டும்.

(6) ஸூரிய சந்திர தர்சன காலம்:- குழந்தை பிறந்த மூன்றாவது மாதத்தில் ஸூரிய தர்சனம் செய்துவைக்க வேண்டும்.

(7) அன்னப் பிராசனம்:- 6வது மாதத்தில் அன்னத்துடன் தயிர், நெய், தேன் இவைகளைச் சேர்த்து அன்னப் பிராசனம் விதிப்படி செய்து வைக்க வேண்டும்.

(8) செளளம்:- மூன்றாவது வயதில் விதிப்படி குடுமி வைக்க வேண்டும்.

(9) அக்ஷராப்யாஸம்:- 5வது வயது வந்த பிறகு விஷ்ணு விழித்திருக்கும் மாதங்களில் அக்ஷராப்யாஸம் செய்து வைக்க வேண்டும். உத்தராயணம் ச்லாக்யம்.

(10) உபநயனம்:- கர்ப்பத்திலிருந்து 8வது வயதில் ப்ராம்ஹணர்களுக்கு உபநயனம் செய்ய வேண்டும். வஸந்த காலம் ச்லாக்யம். ஸ்மார்த்த கர்மாக்கள் 14-ல் உபநயன விஷயத்தை முக்கியமாய்ச் சொல்லப்படுகிறது.

ஜ்யேஷ்டமாதத்தில் ஜ்யேஷ்ட புத்ரனுக்கு உபநயனம் செய்யக் கூடாது. ருக்வேதத்திற்குப் ப்ருஹஸ்பதியும், யஜுர் வேதத்திற்கு சுக்ரனும், ஸாம வேதத்திற்கு அங்காரகனும், அதர்வ வேதத்திற்கு புதனும் அதீசர்கள். ஸ்வசாகாதீசனுடைய கிழமையில் உபநயனம் செய்வது மெத்த நல்லது. உபநயனத்திற்கு 16வது வயதுவரை கௌணகாலம்.

8 வயதுக்குமேல் ப்ராயச்சித்தம் செய்தே உபநயனம் செய்ய வேண்டும். 16 வயதுக்குள் உபநயனம் செய்யாவிட்டால் ப்ராம்ஹண்யம் போய்விடும். அத்யயனம் செய்வது முதலான வைதிக கர்மங்களுக்கும், தான ப்ரதிக்ரஹங்களுக்கும் அவன் அர்ஹனல்ல.

உபநயனம் ஆன ப்ரம்ஹசாரியானவன், தண்டம், அஜினம், மௌஞ்சி அவச்யம் தரிக்கவேண்டும். உபநயனம் ஆனது முதல் ஸந்த்யவந்தனத்தைப் போல் ப்ரம்ஹயக்ருமம் அவச்யம் செய்துவர வேண்டும். ப்ரம்ஹசாரி பிகைஷ எடுத்து குருவினிடம் ஸமர்ப்பித்து விடவேண்டும். அவர் அனுமதி பெற்று அவரால் கொடுக்கப்பட்ட அன்னத்தையே புஜிக்க வேண்டும். ப்ரம்ஹசாரிகள் இரு ஸந்த்யா காலங்களிலும் அவச்யம் ஸமிதாதானம் செய்ய வேண்டும். இப்படி எல்லாம் ப்ரம்ஹசாரி 8 வயதுப் பையன் இந்தக் காலத்தில் செய்ய ஸாத்யமாகுமா வென்று கேட்கக் கூடும். 40, 50 வருஷங்களுக்கு முன் ஸாத்யமாயிருந்தது. இப்போதும் ஸாத்யமில்லாமல் போகாது. அப்படி முழுவதும் வேதாத்யயனம் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய முடியாவிட்டாலும், உபநயனம் ஆனது முதல் ஒரு வருஷம் வரையிலாவது ப்ராம்ஹணர்களுக்கு அவச்யமாகத் தெரிந்துகொண்டு ப்ரதி தினம் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய ஸ்நானம், ஸந்த்யை, ஜபம், ஹோமம், தேவ பூஜை, அதிதி அத்யயனம் முதலிய கர்மங்களுக்கு வேண்டிய அளவாவது அத்யயனம் செய்யும்படி அவச்யம் ஒவ்வொரு பிதாவும் புத்ரனுக்குச் செய்துவைக்க வேண்டியது மிகவும் அவச்யமான கடமையாகும்.

ஒவ்வொரு ப்ரம்ஹசாரியும் ஸமிதாதானம் செய்து முடிந்த பிறகு கடைசியாக அக்னியைப் பார்த்து அடியில் கண்ட விதமாய் ப்ரார்த்திக்கிறான். ஶ்ரடா, மெதா, யசா, ப்ரா, வித்யா, பூஜி, ஶ்ரிய, பலா, ஆயுஷ்ய, தேஜா, ஆரோக்ய, தேஹிமேஹ்யவாஹ ஸ்ரத்தாம், மேதாம், யஷா, ப்ரக்யாம், வித்யாம், புத்திம், ஸ்ரியம், பலம், ஆயுஷ்யம், தேஜா, ஆரோக்யம், தேஹிமேஹ்யவாஹ எனறு ப்ரார்த்திக்கிறான்.

இப்படியே பக்தி ச்ரத்தையாய் தினம் விடாமல் ப்ரார்த்திக்கும்போது அவனுக்கு அக்னியின் அனுக்ரஹத்தினால் எல்லாம் ஸித்திக்கிறது நிச்சயம். குளவியானது புழுவைக் கூட்டில் கொண்டு வைத்து, தினம் பல தடவை வந்து, புழுவைக் கொட்டி, எப்போதும் தன் ஞாமகம் இருக்கும்படிச் செய்து, தன்னைப்போல் எப்படிச் செய்துவிடுகிறதோ, அதேபோல் ப்ரம்ஹசாரியானவன் தினமும் அக்னியை மேலே கண்டவிதமாய் விடாமல் அதே ஞாபகமாய் ப்ரார்த்தித்து வருவதால் நாளடைவில் எல்லாம் அவச்யம் ஸித்திக்கிறது. ப்ராம்ஹணர்களுக்கு ஸ்நானம், ஸந்த்யை, ஜபம், ஹோமம், தேவ பூஜை, அதிதி ஸத்காரம் முதலிய 6 கர்மங்களும் அவச்யம் ஒவ்வொரு நாளும் செய்ய வேண்டியிருந்தாலும் பல காரணங்களினால் எல்லாம் செய்யமுடியாமல் போனாலும் காயத்ரியை மாத்திரமாவது ஜபிக்காவிட்டால் பிராம்ஹணத் தன்மை அவனை விட்டு விலகிவிடும்.

உடலை நாமென்று எண்ணி அதற்கு வேண்டிய போஷணை அலங்காரங்களை ஓடோடியும் கஷ்டப்பட்டுச் செய்துவருகிறோம். எந்த வஸ்துவால் இந்த உடல் பிணமாகாமல்,

நாற்றமெடுக்காமல் இருக்கிறதோ அதைப்பற்றி நம் வாழ்நாளில் சிந்திப்பதேயில்லை. பகுத்தறிவு பெற்றதின் ப்ரயோஜனம் என்ன?

ம்ருகங்கள் பசுடிகள் முதலிய ப்ராணிகளுக்கும் நமக்கும் வித்தியாசம் என்னவென்று பார்த்தால் ஒன்றும் வேற்றுமை தெரியவில்லை. திர்யக் ப்ராணிகளும் ஆகாரம் செய்கின்றன. நித்திரை செய்கின்றன. குஞ்சு குட்டிகள் முதலியவைகளை உற்பத்தி செய்கின்றன. நாமும் அதே கார்யம் தான் செய்து வருகிறோம். மனிதனைத் தவிர மற்றப் பிராணிகள் குறுக்கே வளர்ந்திருக்கின்றன. மனிதர்களோ நெடுக்கே வளர்ந்திருக்கிறார்கள். அதன் அர்த்த-மென்னவென்றால், நாம் மேலே போகக்கூடியவர்கள், என்பதைக் காட்டுவாதாகும்.

இந்தச் சரீரமானது ப்ருத்வீ, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் என்ற பஞ்ச பூதங்களால் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஒன்று குறைந்தாலும், அல்லது ஒன்று இல்லாவிட்டாலும், நாம் ஜீவித்திருக்க முடியாது. அல்லது ஒன்றுக்கொன்று ஏற்றத் தாழ்த்தியாக ஆனாலும் தேகஸ்திதியில் வித்யாஸம் ஏற்பட்டுவிடும். ப்ருத்வியின் ஆதிக்கம் மேலிட்டால் சரீரம் பெருத்தும், அப்புவின் (அதாவது ஜலத்தின்) ஆதிக்கம் அதிகப்பட்டால் ஜலதோஷம் முதலியவைகளும், தேயுவின் (அதாவது அக்னியின்) ஆதிக்கம் மேலிட்டால் உடம்பில் எரிச்சலும், மலச்சிக்கலும், வாயுவின் ஆதிக்கம் அதிகப்பட்டால் உடம்பு கால் கை பிடிப்பு முதலிய உபத்திரவங்களும் உண்டாய் விடுகின்றன. இவ்வளவும் ஸரிவர இயங்கும்படி பரமாத்மா ஒவ்வொரு ப்ராணியின் சரீரத்தில் இருந்துகொண்டு நடத்தி வருகிறார். அப்படிப்பட்ட பரமாத்மாவிடம் நாம் நன்றி பாராட்டி அவரை அனுதினமும் வழிபடாவிட்டால் நாம் மனிதரயாய்ப் பிறந்ததின் ப்ரயோஜனம் தான் என்ன?

இதற்கு முன்னம் எங்கிருந்தோம், எப்படி இருந்தோம், இங்கு எதற்காக வந்திருக்கிறோம், எங்கு போகப் போகிறோம், அங்கு நம்முடைய நிலைமை என்ன, என்கிற விஷயங்களைச் சித்தனை செய்யாமல் காலந் தள்ளிவருவதை யோசிக்கும் போது நமக்கும் திர்யக் பிராணிகளுக்கும் வித்யாஸம் என்ன இருக்கிறதென்று புலப்படவில்லை.

நனைந்த கட்டையில் அக்னி பற்றுவதில்லை. ஸூர்ய உஷ்ணத்தால் ஈரம் உலர்ந்த பிறகே எரியத் துவங்கிறது. விஷயங்களால் மனது நனைந்தபோது ஞானம் கிட்டுவதில்லை. வைராக்யம் என்னும் அக்னியினால் மனம் உலர்ந்த பிறகே தான் ஞானோதயமாகும்.

ப்ரம்ஹசர்யம், அஹிம்ஸை, பூததயை, குடிலமில்லாமை, விஷயாசையை வெறுத்தல், சௌசம், தம்பமில்லாமலிருத்தல், ஸத்யம், மமதையில்லாமை, ஸ்திர புத்தி, அபிமானமில்லாமை, ஈச்வரத்யானம், ப்ரம்ஹவித்துக்களின் ஸஹவாஸம், ஞான சாஸ்த்ரத்தில் ஆசை, ஸமதை, கௌரவத்தை விரும்பாமை, ஏகாந்த வாஸம், மோகேஷ்சை, இவை மனந்தெளிய மருந்துகள்.

ஸம்ஸ்காரங்கள் என்று ஆரம்பித்து உபநயனத்தைச் சொல்லி கடைசியாக ஏதோ சொல்லப்படுகிறதே என்று யோசிக்கக் கூடும். மேல் கண்ட விஷயங்களை யோசிக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு மனிதனுடைய கடமை என்றும், அப்படியே யோசித்தால்தான்

ஸம்ஸ்காரங்களின் அவச்யமும் அதை ஸரிவர அனுஷ்டிக்க வேண்டிய முக்கியமும் புலப்படும் என்பதற்காகவே இவ்வளவு தூரம் சொல்லவேண்டியதாயிருக்கிறது.

நம் நாட்டுப் பிரஜைகளில் வீடு வேண்டுமானவன் வீட்டுவரி செலுத்த வேண்டும். நிலம் வேண்டுமென்பவன் நில வரி செலுத்தவேண்டும். வட்டி லாபம் வேண்டுமென்றால் வருமான வரி செலுத்த வேண்டும். இவைகளைல்லாம் வேண்டாமென்று ராஜிநாமா கொடுத்துவிட்ட துறவி ஒரு வரியும் கொடாமலேயே அதிகாரியிடம் போய் நிர்ப்பயமாய் உட்காரலாம். நிலத்தில் நல்ல மகசூலை விரும்புவன் நல்ல எருப்போட்டு, களை பிடுங்கி, காலத்தில் ஜலம் பாய்ச்சினால்தான் நன்றாய் விளையும், அன்பதை அறிந்து செய்வதுபோல், இவ்வாழ்வான் தனக்கும் தன்னை அண்டினவர்களுக்கும் நீர், நிழல், பொருள் முதலியவைகள் வேண்டும் என்னும் அபேகைகளிருக்கும் வரையில் தேவர்கள் கடனைச் செலுத்தியே ஆகவேண்டும்.

இவ்வலகிலுள்ள மாந்தர்களால் ஒரு வாழையிலையையாவது, ஒரு தான்யத்தையாவது, எவ்வளவு ரஸாயன விஜ்ஞானிகள் சேர்ந்தாலும், ச்ருஷ்டித்துவிட முடியாது. ஒரு முனிஸிபாலிட்யில் இருப்பதற்காக முனிஸிபல் வரியும், ஒரு ஜில்லா போர்டால் விதிக்கப்பட்ட வரியும், ஒரு நாட்டில் வஸிப்பதற்காக ராஜாங்க வரியும் செலுத்துவது போலவே, இப் பிரபஞ்சத்தில் வஸிப்பதற்காக தேவர் கடமையும் செலுத்த கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். இதுவே ஹிந்து மதன் என்னும் வேத நெறியின் சிறப்பான கொள்கை.

"தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்" என்ற பழமொழிப்படி ஆரம்பத்தில் நாம் நமது குழந்தைகளை எப்படிப் பழக்குகிறோமோ அதுபோலத்தான் அவனுடைய பிற்கால வாழ்க்கையும் முடியும்.

ஆகையால் தன்னுடைய குழந்தையின் க்ஷேமத்தை உண்மையாய் விரும்பும் பிதாவானவன் காலத்தில் உபநயனம் செய்து, குறைந்தது ஒரு வருஷமாவது வேதாத்யயனம் செய்து, ப்ரம்ஹசர்ய ஆச்ரம விதிப்படி நடந்துவருவதோடு, காயத்ரியை விடாமல் செய்துவருவதில் பிழையன்னியிலும், ஸ்வரப் பிசகன்னியிலும் உபாஸித்துவரும்படி செய்யக் கடமைப்பட்டவனாகிறான்.

இப்படிக்கு,

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையோம்.

Veda Dharma Sastra Paripalana Sabha was commenced with the Blessings of Pujyasri Chandrasekharendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji in the year 1942 with the objective of protecting and propagating the Dharmas through various means including publications. The Sabha is continuing to perform various activities like conducting Veda

Sammelans and Vidwat Sadas etc. in various towns and cities, with the Blessings of Pujyasri Jayendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji and Pujyasri Sankara Vijayendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji.

As ordained by His Holiness Sri Sankara Vijayendra Saraswati Swamigal, Shri Kanchi Kamakoti Peetham, reprinted by Sri V.N.Gopalakrishna Rao. Similar articles including this reprint can be accessed at Kanchi Kamakoti website:

<http://www.kamakoti.org/tamil/>